

SZENTMISÉK - 2020.10.19 - 25.-ig

Csácsbozsok:

Hétfő: Nem lesz
Kedd: 18:30
Szerda: 18:00
Csütörtök: 13:30
18:00
Péntek: Nem lesz
Szombat: Nem lesz
Vasárnap: 8:00

Boffa:

Csütörtök: Nem lesz
Vasárnap: 9:30

Csatár:

Kedd: 17:00
Vasárnap: 10:45

Bocfölde:

Szerda: 17:00
Vasárnap: 12:00

HIRDETÉSEK

- Bálizs József kántor úr temetési miséje csütörtökön délután fél 2 órakor kezdődik a csácsbozsoki templomban, majd 2 órától a temetés! Gyászjelentése [itt nézhető meg](#)
- az elsőáldozásra készülők plébánia felkészítője szombaton lesz: a csácsi iskolába járóknak délelőtt fél 10 órától a csácsbozsoki templomban; a bocföldei iskolába járóknak pedig délután 2 órától a csatári templomban.
- a bér mátkozásra készülők plébániai felkészítője szombaton 16:00 órakor kezdődik a csácsbozsoki plébánián.
- Csácsbozsok: az elsőáldozás fényképei a szentmisék előtt vagy után átvehetők a templomban.

Misszió

Kedves Testvérek!

„Szeretnék hálát adni Istennek azért az elköteleződésért, amellyel az elmúlt év októberében megélték az Egyházban a rendkívüli missziós hónapot. Meggyőződésem, hogy ez sok közösségben elősegítette a missziós megtérést a „Megkeresztelve és küldve: Krisztus Egyháza misszióban a világban” mottó szerint kijelölt módon.

Még ha az idei évet a Covid-19-világjárvány okozta szenvedések és kihívások jellemzik is, az egész Egyház missziós útja folytatódik azon szavak fényében, amelyeket Izajás próféta meghívásának elbeszélésében olvasunk: „Itt vagyok, engem küldj” (Iz 6,8). Ez mindig új válasz az Úr kérdésére: „Kit küldjek el?” (uo.). Isten szívéből, irgalmából fakad ez a hívás, amely a jelenlegi globális válságban mind az Egyházhoz, mind pedig az egész emberiséghez szól. „Akárcsak az evangéliumi szakaszban szereplő tanítványok, felkészületlenül miránk is rántott a váratlan és vad vihar. Ráébredtünk, hogy mindannyian ugyanabban a bárkában vagyunk, mind törékenyek és irányt vesztek, ugyanakkor mégis fontosak és szükségesek vagyunk, mindannyian arra nyertünk meghívást, hogy evezzünk együtt, hisz mindannyiunknak szüksége van a kölcsönös támasznyújtásra. Ebben a bárkában... itt vagyunk mindannyian. Akárcsak azok a tanítványok, akik egy hangon szólalnak meg, és szorongásukban ezt mondják: »Elveszünk« (4,38), mi is ugyanígy rájöttünk, hogy nem tudunk külön-külön, a magunk erejéből előre jutni, hanem csakis együttesen.” (Szentbeszéd a Szent Péter téren, 2020. március 27-én) Nagyon megijedtünk, össze-zavarodtunk és félünk. A fájdalom és a halál nyilvánvalóvá teszi emberi törekvésünket; ugyanakkor mindannyiunkban erős az életösztön és a rossztól való megszabadulás vágya. Ebben az összefüggésben a misszióra való meghívás – az önmagunkból való kilépésre, az Isten és a felebarát iránti szeretetre szóló meghívás – lehetőséget nyújt arra, hogy megosszunk, szolgáljunk és közbenjárjunk. A küldetés, amelyet Isten reánk bíz, az, hogy a rettegő és zárkózott énünkől kilépünk az újra felfedezett és az önmaga ajándékozása által megújult énünk felé.”

Részlet Ferenc pápa 2020. Missziós vasárnapra írt üzenetéből